

Korošci, vstanite!

Velikonočni zvonovi naznanjajo vstajenje.
Vstajenje Odrešenika, vstajenje naroda in **vstajenje nas vseh!**

Ali si se zbudil za to veliko vstajenje tudi Ti?

Štiri leta smo krvav pot potili in hodili na Golgato! Milijoni in milijoni so se na tej poti zgrudili pod težo križa, padli so med rjojenjem kanonov in pokanjem granat! Oni manjkajo danes v naši sredi. Vsaka družina pogreša dragega člana, materine in ženine solze kapajo na zemljo za ljubljencem, ki leži v neznanem grobu! Padel je mogoče ravno od krogle, vlite iz zvona, ki bi imel oznanjevati tudi njemu vstajenja dan!

Nemška komanda je pognala te milijone v morilno klanje, na nemško zapoved so bili vzeti zvonovi, po nemških ukazih so nam jemali žito in živino, da so stale velikonočne mize prazne, štiri dolga, predolga leta!

Izpili smo kelih grenkosti pred letom, ko so pridrevli v naše mirne kraje še enkrat Nemci ter s klanjem in ropanjem hoteli dokazati, da je ta zemlja njihova.

Končan je boj, **pravica je zmagala**, zvonovi oznanjajo alelujo!

Iz groba, v katerega so nas hoteli položiti nemški cesarji in generali, smo vstali mi, ki smo preživeli krogle in granate, mi, ki smo prestali glad in zapore, ki smo v strašni vojski trdno upali in goreče prosili: reši nas, o Gospod!

In rešeni smo po volji tistega, ki je povzdignil siromake in nasitil lačne, ki je ponižal cesarje in premagal generale!

Jugoslavija nam je prinesla oljko miru, nam je zopet napolnila velikonočne mize. Zvonovi, zvonite v čast Jugoslaviji!

Zato, Korošci, **kvišku srea in kyišku misli!**

Kakor ozebli na solnce, tako smo čakali na Jugoslavijo. Dočakali smo jo, čeprav so se zarotile vse peklenske sile, čeprav se ob začetku vojske pod smrtjo

ni smelo izgovoriti njeno ime! Ako bi bil tedaj prišel k Tebi angeljc z nebes in Ti rekel, da bodo po petih letih stale jugoslovanske straže pred vrati Celovca, Ti ne bi bil verjel ali pa bi rekel: čudež se mora zgoditi!

Glej! Dānes Ti povem, da bodo na vekomaj veke ostali pri Jugoslaviji vsi oni Korošci, ki govorijo slovenski jezik in vsi oni, ki še niso odrešeni, bodo prišli k Jugoslaviji!

Kajti jezik in duh je tisti, ki nas druži v bratski ljubezni. Jezik, materin jezik veže nas ljudi med seboj in kdor ta jezik zataji, ta ni vreden matere, ni vreden spoštovanja in zaupanja, on je figamož: Kdor svojo mater zataji, ta bo zatajil tudi druge!

Zavoljo jezika so sejali Nemci sovraštvo, začeli vojsko, vpregli nas kakor mutasto živino v kompanije in regimente. Zgrabili so za meč — pa so z mečem bili potolčeni!

Se vedno stegajo dolge prste, trosijo laži, **Judeže Iskarjote iščejo**, da bi nas izgnali iz obljubljenе dežele in se sami vsedli k polnim mizam!

Kdo hoče sprejeti izdajalski poljub, zamenjati pogāčo za rekvizicije, Brotkarte in Vermögensabgabe? Za plačilo ne bo dobil srebrnjakov — spoznal bo, kam je prišel Judež Iskarjot!

Zato vkup Korošci, vkup Slovenci! Od Triglava do Balkana nas veže en jezik z milijoni bratov, ki so bili ponizani in razžaljeni, ki pa danes praznujejo z nami vred vstajenje in kličejo: hosana Jugoslaviji!

Iz polnih prs in grl se pridružimo tudi mi temu klicu!

Vemo, kje je naše odrešenje. Nočemo posnemati tisti izvoljeni narod, ki ni hotel spoznavati svojega Odrešenika in je bil zato razkropljen po vsem svetu!

Jugoslovani smo in hočemo ostati! Peklenske sile bodo zastonj butalé ob to našo trdno voljo!

Vstati hočemo tudi Korošci iz groba in spanja, zapeti hočemo v svojem materinem, dosedaj zaničevanem jeziku visoko pesem

Jugoslaviji!

Zvonovi, zvonite, oznanjajte svetu naše vstajenje!